

گزارشی از

همبستگی باشکوه جهانی در تظاهرات ضد فاشیسم و زن ستیزی رژیم ترامپ در لندن

جمعه، بیستم ژانویه:

هم زمان با آغاز کار رسمی دونالد ترامپ به عنوان رییس جمهور آمریکا، موجی از اعتراضات مردمی در برخی از کشورهای جهان از جمله بریتانیا در همبستگی با مبارزات زنان و مردم آمریکا برخاست. تظاهرات اعتراضی که در این روز در لندن صورت گرفت به طور ایستاده و در مقابل سفارت آمریکا در این شهر انجام شد. از ساعت ۵ عصر روز جمعه، حدود هزار نفر از اقشار گوناگون مردم از جمله جوانان، گروه های سیاسی و زنان، فعالین مدنی و LGBT، و ... دور هم گرد آمدند. چندین میز کتاب و نشریات دور تا دور جمعیت برپا شده بود و فعالین گروه های مختلف در حال پخش اعلامیه ضد ترامپ، نشریه و دیگر اعلامیه ها در دفاع از مهاجرین و ... بودند. افرادی نیز از سوی سازمان دهندگان این برنامه در حال سخن رانی ضد ترامپ و سیاست های ضد مردمی او بودند و شرکت کنندگان نیز از هر فرصتی استفاده می کردند و شعارهایی هم چون؛ ترامپ باید برود، نه به راسیسم، ما پناهنده ها را با آغوش باز پذیراییم، و ... سر می دادند. ما فعالین و دوست داران سازمان زنان ۸ مارس به همراه هواداران «گروه مانیفست انقلابی اروپا» نیز در این گرد هم آبی اعتراضی شرکت کرده و به پخش اعلامیه پرداختیم که شامل اعلامیه کارزار ضد خشونت و اعلامیه همبستگی با کارزار ضد ترامپ در آمریکا بود.

پس از اتمام این مراسم اعتراضی مردم به طور ناگهانی و کاملاً پیش بینی نشده و بدون سازمان دهی از قبل، به خیابان ریختند و در حالی که با هیجان شعار می دادند در طول خیابان آکسفورد و پیکادلی که بسیار شلوغ بودند راه پیمایی کردند. این حرکت خود جوش همه را به هیجان و شور و اداس داشت. مردمی که در پیاده رو راه می رفتند با اشتیاق دست می زدند، سوت می کشیدند و مشتاقانه و داوطلبانه اعلامیه می گرفتند، و افرادی که در ماشین هایشان بودند بوق می زدند و با شوق دست تکان می دادند. این گرد هم آبی که به یک راه پیمایی انجامید بسیار موفقیت آمیز بود و روحیه مبارزاتی و هم بستگی همه را بسیار تحت تاثیر قرار داده بود. ما در طول شب توانستیم بیش از هزار اعلامیه را در میان مردم پخش کنیم.

شنبه، بیست و یکم ژانویه:

سازمان دهی های اعتراضی در تمام کشورهایی که در اعتراض با ترامپ و فاشیسم ترتیب داده شده بود، در روز شنبه با نام راه پیمایی زنان به دومین روز مبارزه خود ادامه داد. زمان آغاز و محل تجمع این تظاهرات ساعت ۱۲ ظهر و از مقابل سفارت آمریکا بود. جمعیت به قدری زیاد بود که پس از شروع تظاهرات در ابتدای صاف، برای شرکت کنندگانی که در وسط صف و جمعیت بودند بیش از یک ساعت زمان برد تا بتوانند حرکت کنند و به تظاهرات بپیوندند! اقشار و طبقات مختلف مردم و زنان در سنین مختلف، به ویژه تعداد زیادی از زنان جوان به خیابان آمده بودند و پلاکاردهای دستی در حمایت از حقوق زنان، پناهندگان و مهاجرین، برابری بین انسان ها، داشتن جامعه ای بدون مرز و بدون نژادپرستی و تبعیض، محیط زیست و ... با ابتکار عمل های گوناگون در دست داشتند. برخی ضد ترامپ شعار می دادند و برخی شعر می خواندند. کودکان خردسال و به ویژه دختر بچه ها با پلاکارد هایی که برخی خود نقاشی کرده بودند و روی آنها نوشته شده بود: «من می خواهم تنفس کنم و نمی خواهم بمیرم»، «ما همه مثل هم هستیم و باید برابر باشیم» و ... به طور خستگی ناپذیری در راه پیمایی بودند. شور و حال بسیار خوب و مثبت و برخورد دلگرم کننده ای که در میان مردم وجود داشت برای همه ما واقع امید بخش و انرژی دهنده بود. ما نیز در طول راه هم شعار دادیم و هم بیش از هزار اعلامیه در حمایت از کارزار ضد خشونت بر زنان و کارزار ضد رژیم فاشیستی ترامپ را پخش کردیم. شور و اشتیاق دختران جوان به حدی بود که داوطلبانه و به محض دیدن تیتر اعلامیه کارزار ضد خشونت، «پرای مبارزه علیه خشونت بر زنان متحد شویم!»، آن را می گرفتند. پلاکاردهایی که به همراه داشتیم روی آن ها نوشته شده بود «نه! به نام بشریت ما تن به آمریکای فاشیست نخواهیم داد، نه! این رژیم فاشیست قبل از شروع باید متوقف شود». ما بنر خود را نیز با شعار «زنان جهان، برای مبارزه با سیستم امپریالیستی و بنیاد گرایی مذهبی متحد شوید!» با خود به همراه داشته، و تی شرت هایی بر تن داشتیم که روی آن نوشته شده بود «رهای زنان تنها با انقلاب میسر است». این ها هر دو بسیار جلب توجه می کردند و عده بسیار زیادی از آن عکس می گرفتند و یا پس از خواندن آن ما را تایید و تشویق می کردند.

پس از حدود یک ساعت و نیم راه پیمایی به میدان ترافالگار رسیدیم. ما تقریباً در اواسط صف شرکت کنندگان بودیم اما زمانی که به میدان رسیدیم نه تنها سخن رانی‌ها تمام شده بودند بلکه آخرین برنامه که شعرخوانی یک زن بود نیز در حال اتمام بود! با این حال موج جمعیت هم چنان در این میدان و خیابان‌های اطراف آن به چشم می‌خورد و بسیاری از مردم هنوز با پلاکاردهای خود ایستاده بودند. تعداد شرکت کنندگان به گزارش رسانه‌های بریتانیا به بیش از صد هزار نفر تخمین زده شد.

روی هم رفته، این تظاهرات‌ها نه تنها از نقطه نظر همبستگی بین‌المللی مهم بودند بلکه بیان همبستگی و نگرانی مردم در هر کشور نسبت به خطر عقب‌گرد از دستاوردهای حقوق دموکراتیک خود نیز بودند و این که این موضوع تبدیل به یکی از دغدغه‌های فکری زیادی از مردم شده است. بی دلیل نبود که در تمام این گردهمایی‌ها یا راه پیمایی‌ها علاوه بر اعتراض به سیاست‌های فاشیستی، نژادپرستانه و ضد زن ترامپ، پلاکاردهای بسیاری در اعتراض به خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، اعتراض به سیاست نپذیرفتن مهاجرین و سیاست‌های ضد پناهندگی، تأکید به حفظ حقوق بشر و این که ما همه یکی هستیم و حقوق ما نیز مساوی است، و بسیاری دیگر از این قبیل نیز به چشم می‌خورد.

این مهم‌ترین نقطه قوت این گونه مبارزات است و باید تقویت شود از آن جا که آگاهانه یا نا آگاهانه تلنگری بر یک مساله بسیار مهم است و آن یعنی مشروعیت این سیستم. به همین دلیل این مبارزات اگر بتوانند در پرتو یک رهبری آگاهانه و هدفمند جهت دهی و هدایت شوند نه تنها می‌توانند مشروعیت این سیستم را در برابر مردم متزلزل کنند بلکه پتانسیل رفتن به ورای این تزلزل را خواهند داشت. درست همان گونه که در یکی از پلاکاردها چنین نوشته شده بود:

« دنیای دیگر فقط ممکن نیست، بلکه در راه آمدن است! »

